

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת כי תצא ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

עשה דוחה לא תעשה ימין דוחה שמאל

הימין משתתף, ויש כאן ימין ושמאל יחד שמשפיעים את שפע התפליון. דהשפעות הימין לפעמים יש מחלקת בקדשה בין ימין לשמאל, והימין גובר. מה שאין כן אם השמאל משפיע שפע של חסד בודאי גם הימין משתתף. וכן תפילין בגימטריא "מימנו ומשמאלו". ובגימטריא ערב ובקר המרמזים על ימין ושמאל. ובגימטריא הכתוב (בראשית לב, י) "אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק". דהשפעת התפליון כוללת בתוכה גם את אברהם המסמל את מדת החסד, וגם את יצחק המסמל את מדת הגבורה.

מובא ברש"ש (גיטין מא.) עשה שהוא מתקיים בשב ואל תעשה, אינו דוחה לא תעשה שמתקיים בקום ועשה, וצריך לקיים הלא תעשה בקום ועשה, ולא לקיים העשה בשב ואל תעשה. ומבאר לפי דברינו דעשה שמתקיים בשב ואל תעשה הוא בבחינת שמאל שבגימין, ומאיך לא תעשה שמתקיים בקום ועשה, הוא בבחינת ימין שבשמאל. דהטעם שעשה זה ימין, ולא תעשה זה שמאל, דגימין ענינו התפשטות ועשייה, ושמאל ענינו צמצום ואי עשייה. ובדרך כלל העשה מתקיים על ידי עשייה, והלא תעשה מתקיים על ידי אי עשייה. ובמקום שהעשה מתקיים בשב ואל תעשה, זה בבחינת שמאל שבגימין וכן אם הלא תעשה מתקיים בקום ועשה, זה בבחינת ימין שבשמאל. ובמקום כזה שהעשה הוא שמאל שבגימין והלא תעשה הוא ימין שבשמאל, אין העשה דוחה לא תעשה. דאין זה ימין נגד שמאל, דהימין הוא שמאל שבגימין, והשמאל הוא ימין שבשמאל. וכן מובא ב'תניא' (אגרת התשובה א') שעשה דוחה לא תעשה, בגלל שעל ידי העשה ממשכים אור ושפע בכל העולמות. מאיך בקיום לא תעשה רק מונעים שלא יהיה פגם בגוף האדם.

מצינו בגמ' (ביצה ח:) שעשה דוחה לא תעשה רק אם שניהם באותו זמן. ובזמן שהלא תעשה נעקר, הוא מקיים עשה. ואם זה לא ממש באותו זמן, אין עשה דוחה לא תעשה. נראה לבאר על פי דברינו דהימין דוחה את השמאל בזמן שהם נפגשים יחד ויש מלחמה ביניהם אז הימין גובר. ואם אין מלחמה, לא שני לומר שהימין גובר.

מצינו בזהר (השמטות לס' שמות רעו.) כפאשר נתן הקב"ה התורה לישראל רשם אותה בסוד השם הקדוש, אמר "אנכי ה' אלהיך" בסוד החסד, ואברהם אחז בה, וכןגדו מצוות עשה, וסוד זה מצנה ראשונה שצנה הקב"ה לאברהם מצוות עשה היתה, שכתוב "לך לך מארצך", ומפני כך מנין מצוות עשה מאתים וארבעים ושמונה כמנין אברהם, "לא יהיה לך אלהים אחרים" בסוד הגבורה, שאחז בה יצחק, שכל אלו אלהים אחרים ואלו שרים ממנים מצדו יונקים, וכן עשו וכל אלו ממנים שלו, שהרי יצחק במצוות לא תעשה אחז, ומצנה ראשונה שלו מצוות לא תעשה היתה, שכתוב "אל תרד מצרימה", ומצוות לא תעשה מצד הדין באה שהרי מענישים את האדם שעובר עליה, ומשום כך מנין מצוות לא תעשה, שלש מאות וששים וחמש, כנגד ימי השמש שמאירה מצד הגבורה, כמו שכתוב "כצאת השמש בגברתו". רואים שמצוות עשה שייכות לימין, ומצוות לא תעשה לשמאל. וכן מצינו בזהר (תיקונים נה.) מצוות עשה נתנו מימין ומצוות לא תעשה משמאל. על פי זה נראה לבאר הכלל עשה דוחה לא תעשה, דעשה המסמל את הימין, דוחה לא תעשה המסמל את השמאל, דהימין הוא יותר חזק.

הכלל של עשה דוחה לא תעשה, נלמד בגמ' (יבמות ג:) מזה שהתורה הסמיכה (דברים כב יא) מצוות ציצית לאסור כלאים, ללמד שהעשה של ציצית דוחה את הלא תעשה של כלאים, ומתיר לשים כלאים בציצית, נראה דלכן כלל זה נרמז בתורה במצוות ציצית דוקא, דמצוות ציצית שייכת לימין. כמובא בזהר (פנחס רכח.) שציצית שנין לימין ותפילין לשמאל, וכיון שהטעם שעשה דוחה לא תעשה הוא משום שיימין דוחה שמאל, לכן זה נרמז בתורה במצוות ציצית ששייכת לימין שדוחה את אסור כלאים ששייך לשמאל.

מצינו בזהר (השמטות רסו:) עמוד האמצע קשר של ימין ושמאל. הוא קשר של תפילין. נראה דלכן התפליון הם קשר של ימין ושמאל. אף על פי שהם שייכים לשמאל, דשמאל דקדשה נכנע לימין ונכלל בימין. ואם השמאל משפיע שפע בודאי גם

מְצִינוּ בְּגִמ' (שבת קלג.) אָמַר ר"ש בֶּן לָקִישׁ כָּל מְקוֹם שֶׁאֵתָהּ מוֹצֵא עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, אִם אֵתָהּ יָכוֹל לָקִים שְׁנֵיהֶם מוֹטָב, וְאִם לֹא יָבֹא עֲשֵׂה וַיִּדְחָה לֹא תַעֲשֶׂה. נִרְאָה דְלִכּוֹן אִם אֶפְשָׁר לָקִים שְׁנֵיהֶם זֶה עֲדִיף, דִּישׁ בְּזֶה שְׁלֵמוֹת שְׁמִכְלִילִים שְׂמַאל בְּיָמִין. וְרַק אִם אֵי אֶפְשָׁר לְבֹא לִידֵי שְׁלֵמוֹת זֹאת, וְחֲזִיבִים לְבֹא לִידֵי בְּחִינַת מַלְחָמָה, שֶׁהַשְּׂמַאל נִגְדַּ הַיָּמִין, אִזְ הַעֲשֵׂה וְהַיָּמִין גּוֹבֵר.

כְּתוּב (תהילים קיט, קכו) **"עַתָּה לַעֲשׂוֹת לְה' הַפְּרוּ תוֹרַתְךָ"**. נִרְאָה דְכְּתוּב זֶה מְרַמֵּז עַל הַדִּין שֶׁעֲשֵׂה דוֹחָה לֹא תַעֲשֶׂה. דְכִינּוֹן שֶׁעַתָּה לַעֲשׂוֹת עֲשֵׂה, **"הַפְּרוּ תוֹרַתְךָ"**, וְלֹא מִתְחַשְּׁבִים בְּכֶךָ שֶׁעַל פִּי תוֹרָה יֵשׁ כָּאֵן לֹא תַעֲשֶׂה.

מוֹבָא בְּרַמְבַּ"ן (שמות כ, ח) **מִדַּת זְכוֹר רַמְזוֹ בְּמִדַּת עֲשֵׂה, וְהוּא הַיּוֹצֵא מִמִּדַּת הָאֲהָבָה, כִּי הַעֲשֵׂה מַצּוֹת אֲדוּנִי אֲהוּב לוֹ, וְאֲדוּנִי מִרְחֵם עָלָיו, וּמִדַּת שְׂמֹר בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וְהוּא לְמִדַּת הַדִּין וַיּוֹצֵא מִמִּדַּת הַיִּרְאָה, כִּי הַנֶּשְׁמֵר מַעֲשׂוֹת דְּבַר הַרַע בְּעֵינֵי אֲדוּנִי יִרְאֵה אוֹתוֹ, וְלָכוֹן מַצּוֹת עֲשֵׂה גְדוֹלָה מִמַּצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה כְּמוֹ שֶׁהָאֲהָבָה גְדוֹלָה מִהַיִּרְאָה. וְלָכוֹן אֶמְרוּ דְאֵתֵי עֲשֵׂה וְדַחֵי לֹא תַעֲשֶׂה. רוֹאִים שֶׁעֲשֵׂה הַמְסַמֵּל אֵת הַיָּמִין, הוּא יוֹתֵר חָשׁוּב מִהֵלֵא תַעֲשֵׂה הַמְסַמֵּל אֵת הַשְּׂמַאל, לָכוֹן אֶמְרוּ חַז"ל שֶׁעֲשֵׂה דוֹחָה לֹא תַעֲשֶׂה. וְכֵן עֲשֵׂה בְּגִימְטְרִיא רְחוּם וְחַנוּן הַמְסַמֵּלִים אֵת מִדַּת הָאֲהָבָה וְהַחֶסֶד שֶׁל הַיָּמִין. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְר 'מַגְלַה עֲמֻקּוֹת' שֵׁישׁ יִצְחָ"ק לֹא תַעֲשֶׂה בְּתוֹרָה שְׁלוֹקִים עָלֵיהֶם, לְרַמֵּז שֶׁשְׂרָשׁ הֵלֵא תַעֲשֵׂה הוּא מִיִּצְחָק.**

מְצִינוּ בְּגִמְרָא (זבחים צז:) **אֵין עֲשֵׂה דוֹחָה לֹא תַעֲשֶׂה שְׁבַמְקַדָּשׁ**. נִרְאָה לְבֹאֵר שֵׁימִין דוֹחָה שְׂמַאל בְּגִלְל שְׁבַשְׂמַאל יֵשׁ אַחֲזִיזָה חִזְקָה לְקַלְפָּה, לָכוֹן הַקְּדָשָׁה שֶׁל הַיָּמִין דוֹחָה אֵת הַקַּלְפָּה שְׁבַשְׂמַאל.

הַיָּינוּ הַטַּעַם שֶׁל הֵלֵא תַעֲשֶׂה הוּא בְּגִלְל אַחֲזִיזוֹת הַקַּלְפָּה, לָכוֹן אֲסוּר לַעֲשׂוֹת, וַיָּמִין שֶׁל הַעֲשֵׂה דוֹחָה אֵת הַקַּלְפָּה שְׁגוֹרָמַת אֵת הֵלֵא תַעֲשֶׂה, וּמִתִּיר לַעֲשׂוֹת. מֵה שְׂאִין כֵּן בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שְׁגֵם הַשְּׂמַאל כָּלוּ קְדָשׁ, וְאֵין אַחֲזִיזָה לְקַלְפָּה כָּלָל. כְּמוֹבָא בְּזֵהָר (כִּי תֵשֵׂא קצ.) **"הָרַ בֵּית ה'"** וְדַאֵי שְׂאִין שֵׁם חֶלֶק לְסִטְרָא אַחֲרָא. הַטַּעַם שֶׁל הֵלֵא תַעֲשֶׂה אֵינוֹ בְּגִלְל אַחֲזִיזוֹת הַקַּלְפוֹת, כִּינּוֹן שְׂאִין לְהֵם אַחֲזִיזָה שֵׁם. אֲלֵא טַעַם אַחַר מַצַּד הַקְּדָשָׁה שְׂמוּנָע לַעֲשׂוֹת. לָכוֹן הַעֲשֵׂה אֵינָה בְּדַרְגָּה לְדַחוּת אֵת הֵלֵא תַעֲשֶׂה, דְעַל פִּי הָאֲמַת שְׂרָשׁ הַגְּבוּרוֹת גְּבוֹה מִהַחֲסִדִּים, כְּדַבְּאֵרְנוּ בְּמַאֲמְרֵי 'מַעֲלַת הַגְּבוּרוֹת'.

עַל דְרַךְ זֶה נִרְאָה לְבֹאֵר מֵה שְׂמוּבָא בְּ'אוֹר הַחַיִּים' (שמות לח, כד) שֶׁלֹּא הֵיִתָּה פְּסֻלַת שֶׁל נִסְרָת וְכַדוּמָה, בְּעַבְדוּת בְּגִין הַמִּשְׁכָּן. כִּינּוֹן שֶׁפְּסֻלַת מִיַּעֲדַת בְּכָל מְקוֹם עֲבוּר וַיִּנְיַקַת הַקַּלְפָּה, וּבְמִקְוֵם הַמִּקְדָּשׁ אֵין לְהֵם אַחֲזִיזָה, לֹא הֵיוּ צְרִיכִים פְּסֻלַת.

מְצִינוּ בְּמִשְׁנָה (ב"מ מד.) **רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר כָּל שֶׁהַכֶּסֶף בְּיָדוֹ יָדוֹ עַל הָעֲלִיּוֹנָה**. וּמְצִינוּ בְּזֵהָר (כִּי תֵצֵא רעז. ובכ"מ) שֶׁכֶּסֶף זֶה יָמִין דְרַגְתָּ אַבְרָהָם. נִרְאָה דִישׁ כָּאֵן רַמֵּז כָּל שֶׁהַכֶּסֶף יָמִין, בְּיָדוֹ יָדוֹ עַל הָעֲלִיּוֹנָה, דְבְּמִקְוֵם שֵׁישׁ מַחֲלַקַת בֵּין יָמִין לְשְׂמַאל הַיָּמִין שֶׁהוּא בְּבַחֲזִינַת כֶּסֶף, גּוֹבֵר.

בְּמַאֲמֵר הַמְסַסֵּר נִרְאָה דְזֶה שֶׁהַיָּמִין גּוֹבֵר עַל הַשְּׂמַאל, הַשְּׁתַּלְשֵׁל בְּגִשְׂמִיּוֹת בְּחֻקֵי הַנְּהִיגָה בְּדַרְךְ, שְׁנוֹתָנִים זְכוֹת קְדִימָה לְזֶה שְׂבָא מִיָּמִין. וְכֵן אִם רוֹצִים לְפָנוֹת שְׂמַאלָה, יֵשׁ זְכוֹת קְדִימָה לְזֶה שְׂבָא מִמּוֹל בְּאֲמָצֵעַ. דִּימִין הוּא הַכִּי חָשׁוּב, וְאַחַר כֵּן הָאֲמָצֵעַ, וְאַחַר כֵּן הַשְּׂמַאל. וְכֵן בְּפָנֵיהָ מִרְחוּב לְרַחוּב כְּשֵׁיִשְׁנָם שְׁנֵי נְתִיבִים [דו סִטְרִין] פּוֹנִים תְּמִיד מִיָּמִין. וְכֵן כְּשִׁפּוֹנִים לְשְׁנֵי נְתִיבִים פּוֹנִים לְיָמִין, אֵף שְׂצָרִיךְ בְּיָמִין לְצַמֵּד לְמִרְכָּז לְהַכְלִיל שְׂמַאל בְּיָמִין, אֲסוּר לְעַזֵּב אֵת הַיָּמִין.]

הוֹסְפוֹת לְמַאֲמֵר קִץ הַגְּאוּלָּה בְּשַׁנַּת תַּשַּׁע"ב

נִיתַן לְקַבֵּל אֵת הַמַּאֲמֵר הַמְּלֵא בְּבַקְשָׁה לְכַתּוּבַת הַמִּייל דְלַקְמָן

כָּל הַעֲנָנִים הַזֶּה מִתְחַבֵּר לְמָה שְׁנִבְאָר לְקַמָּן שְׂמַכ"ד בְּתַמוּז צְרִיכָה לְהַתְחִיל תְּקוּפַת הָאוֹרוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף בְּסוּד אֲתַחֲלַתָּא דְגְאֵלָה, שְׁתוּבִיל אֵת עַם יִשְׂרָאֵל לְגְאֵלָה הַשְּׁלֵמָה בְּב"א. וְהֵרֵב זַצ"ל קְשׁוּר בְּשְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ לְפַעֲלָתֵיו שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וְכַפֵּר בְּמִיתָתוֹ עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְהַמְתִּיק אֵת הַהַשְׁפָּעוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֵׁיבֵאוּ בְּרַחֲמִים. וְכֵן נִבְיָא לְקַמָּן דִּיוֹק מִדְּבָרֵי הַלְשָׁם' שְׂמַכ"ד כ"ו תַּמוּז תַּשַּׁע"א תַּסְתַּיִם תְּקוּפַת מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְתַתְחִיל תְּקוּפַת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וְכֵן הֵרֵב זַצ"ל נוֹלַד בְּשַׁנַּת תַּשַּׁח, שֶׁהֵיִתָּה שְׁנָה שֶׁל הַתְּגַבְּרוֹת פְּעֻלוֹתֵיו שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף כְּדִלְקַמָּן. (עֵינִן בְּסִדֵּר הַדּוֹרוֹת שְׂמַבִּיא דַּעַת שְׁלֵשֶׁלַת הַקַּבְלָה שִׁיוּם פְּטִירַת יוֹסֵף הַצַּדִּיק הוּא כ"ז תַּמוּז).

וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' י. ו. שְׁלִיט"א שֶׁזֶהוּ עֲנָנִין **"בְּנִעְרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ נִלְךְ"**, מִכְּחֵם שֶׁל תַּשַּׁב"ר **בְּנִעְרֵינוּ** שְׁסֻלּוֹקִים בְּלֵא חֲטָא מְכַפֵּר עַל הַדּוֹר, וּמִכְּחָה שֶׁל מִיתַת צַדִּיקִים וּבְזַקְנֵינוּ הַמְּכַפֵּרַת כְּמוֹ פְּרָה אֲדָמָה, מַעֲבֵר לְטַעַם וְדַעַת כְּעֲנָנִין אֵי הַשְּׁפִיּוֹת שֶׁל הַרוֹצְחִים, וְהַשְּׁקוּלָה כְּשֶׁרַפַּת בֵּית אֶלְקִינוּ, וּמִמִּילָא פּוֹתַחַת פֶּתַח לְהוֹפְעַת הַבֵּית הַשְּׁלִישִׁי, כְּשֵׁם שֶׁבְּתַשְׁעָה בְּאָב נוֹלַד מְשִׁיחַ. וְכֵן מוֹבָא בְּ'אוֹר הַחַיִּים' (שמות כב, ה) **"כִּי תֵצֵא אִשׁ וּמִצָּאָה קִצִּים"**, הֵם הַרְשָׁעִים שְׂאִינָם אֲלֵא קוֹצִים מְכַאֲיָבִים, וְהוֹדִיעַ הַכְּתוּב עוֹד, כִּי אַחַר שְׁנַתָּן רְשׁוֹת לְאִשׁ

הדינים להבעיר, לא לקוצים לבד הם מבעירים, אלא "ונאכל גדיש", פאן רמז אל תינוקות של בית רבן, שעדן אין להם קומה, פי בעונות הם הנתפסים בצרת עולם, "או הקמה", פאן מודיע פי לפעמים חרב עד צואר הגיעה, מופתי הדור יסודי עולם נלקחים בעונם, פדי להציל על פללות הדור, ולהם יקרא קמה, על דרך אומרו "זאת קומתך דמתה לתמר", שהם הצדיקים הנמשלים לתמר.

ועוד מובא ב'אור החיים' (שמות ל, יג) **"פי תשא את ראש בני ישראל" פרוש אם תראה שישתלק ראש בני ישראל בלא את, הטעם הוא "לפקדיהם", הוא כפר נפשם של ישראל. ונראה להוסיף על פי דברינו "לפקדיהם", מפני שהגיע זמן פקידה של הקץ, ובעונות נלקח הצדיק.**

ונביא עוד ציטוטים משיחת האדמו"ר מקלויזנבורג שליט"א והאדמו"ר מגור שליט"א (גליון 'בצילא דמהמנותא' צאנו פרשת שופטים תשע"א). **האדמו"ר** מקלויזנבורג שליט"א: בתקופה זו רואים הרבה מהפיכות בכל העולם, פור התפוררה הארץ, דער וועלט שאקלט זיך. [העולם מתנענע]. כ"ק מרן אאדמו"ר זי"ע אמר בשם אביו הרה"ק מרודניק זי"ע שאמר כבר לפני כמאה שנה, בתקופת מלחמת העולם הראשונה, דכמו כל אדם ככל שמזקין הוא כבר אינו הולך כל כך ביציבות, כן העולם הוא כבר זקן מאד ולכן אינו יציב. והיום רואים זאת ביותר, בכל הענינים, מבהיל על הרעיון.

האדמו"ר מגור שליט"א: הקב"ה מנהיג את העולם.

האדמו"ר מקלויזנבורג שליט"א: רואים היום דברים שלא ראו מעולם. הרבה מאורעות שפעם נמשכו עשרות שנים, קורים כיום בזמן קצר ביותר, וזה בכל הענינים. פלא והפלא.

האדמו"ר מגור: "לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צבקות".

האדמו"ר מקלויזנבורג שליט"א: אני ה' בעתה אחישנה", כשיגיע הזמן של בעתה, יסכב השי"ת שיהא אחישנה, שהמאורעות יקרו במהירות. יש לנו לקוות שכבר מתקרבים לגאולה השלימה.

ונביא עוד ציטוטים בקצרה מהאדמו"ר מקלויזנבורג שליט"א (גליון קהילות של המבשר ז' אלול תשע"א) **כל האדם אשר אינו סומא וחרש רואה גלויות לעת עתה שהתפוררה הארץ, ועינינו תחזינה שתהליך כלשהו מתרחש על פני העולם, ונוכחנו לראות שגם מדינת אמריקה רועדת, ואף שהיא כבר מטה ליפול זה עידן ועידינים, מכל מקום לעת עתה היא רועדת בפועל ממש, וכל אחד יכול לראות בעיניו שהיא זעה ורועדת. טעם הדבר כי הקב"ה משקיף למטה ורוצה שכבר יהא תיקון עולם. שסימן זה מסור בידינו שכאשר אנו רואים שהארץ מתחילה לרעוד אז נדע כי הנה זה בא, כי בכך השי"ת מתחיל ופותח את גאולתינו, והישועה כבר עומדת בפתח, ואנו אוחזים כבר ב'הנה זה עומד אחר כותלנו'. וכדאיתא בספר דניאל שקודם עת הגאולה יפילו את כל השרים ויבואו חדשים תחתיהם, כך תתחיל הישועה בדרך הטבע, והכל יהא מוחבא.**

והוסיף הרה"ג ר' דוד סמסון שליט"א שרואים בסדור הרש"ש כשאומרים **ומביא גואל לבני בניהם** בונים את ספירת ההוד של רחל בצרופ אותיות ק"ץ. לרמז שספירת ההוד היא ספירת הקץ, והמאה שנה של ההוד הם המאה של הקץ, ובפרט העשר שנים שבתוך המאה הזאת, שהן הוד דהוד, זה זמן הקץ האמתי. וכן הוד דהוד זה הסוד של ל"ג בעמר ושל רשב"י, סוד פנימיות הגאולה פידוע. ואף על פי ששים אה"ה שמעל הטבע הוא בסוד ספירת הבינה, וכאן אנו מקשרים לספירת ההוד, כבר בארנו במאמרי חנכה, מדוע חנכה מצד אחד הוא כנגד הבינה, ומצד שני כנגד ההוד, ששתי הספירות האלה הולכות יחד באותו קו, ואחד הוא שמיני מלמעלה למטה, והשני שמיני מלמטה למעלה. וכן גאלת בעת"ה מרמזת בר"ת בפסוקים המדברים על האור של השמיני. (במדבר כט, לה) **"ביום השמיני עצרת תהיה לכם"** (ויקרא כה, כב) **"וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן" וכן "עד בוא", ר"ת ע"ב.**

וכן יש קשר בין המסע האחרון שחנו בערב מואב, לאור השמיני. דכתוב (דברים לד, א) **"ויצל משה מערב מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו"**. ומצינו בזה (בראשית כב). שמשה בשעת מיתתו התקשר עם עולם היובל השמיני. ולכן הוא לא נקבר בארץ ישראל המסמלת את המלכות, כי הוא נקבר בשמיני במקום יותר גבה. וכן נבו אותיות נ' בו, ששים יש חבור לשמיני. וכן פרשה זו של עלית משה להר נבו, קוראים בשמיני עצרת שיש בו חבור לשמיני. וכן מובא בספר 'אמנות עתיך' (תש"ס ע' פד) ש**נבו** במלוי האותיות **נו"ן ב"ת נו"ן בגימטריא עולמו של יובל. וכן הר נבו בגימטריא זה מקום בינה.**

ועוד הוסיף הרב פלדמן שליט"א על מאמרי הגז שהתגלו בעמקי הים מול חופי ישראל, שמרמזים על טעימה מהשפע של לעתיד לבא, שזכו לגלות את עמקי סודות התורה שבאים מבחינת ים, **"כפי ים לים מים כסים"**. ולכן זכינו לשפע גשמי מעמקי הים, לטעם מטעימת הגאולה. וכן השתלשל בגשמיים שמות המאגרים **לונתון ונתמר. לונתון מרמז על השפע הגשמי והרוחני שנוזק לעתיד לבא.**

כפי שמצינו בגמרא על הלוי'תן (ב"ב ע"ד): **מאור גדול ראיתי בימים**. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א **ש'לוי'תן** הוא אותיות המלוי של **דעת דלת ע"ן ת"ו**. ותמר מרמז על שפע סודות התורה שבאים מהצדיק יסוד שבו סוד, והוא בבחינת **"צדיק פתמר יפרח"**. ולכן בעלי המאגרים נקרא **'יצחק תשובה'**, המרמז בשמו על סוד התשובה, וסוד יצחק ששייכים לגאולה.

ע"ן בגי'סת הגר"א על המכילתא (שמות י"ד, ט), ובמדרש תלפיות ערך גוג, שמלחמת גוג ומגוג תחל ג' שעות קודם הגין החמה של הושענא רבא, ותמשך ג' שעות בלבד. ועל זה אנו מתפללים הושענא שלש שעות. ואם נחבר דברים אלה לדברי הזהר שהבאנו, יוצא שיום הושענא רבא תשע"ג צפוי להיות יום מלחמת גוג ומגוג. וכן ה' תשע"ג בגימטריא **נץ הושענא רבא**. וכן הנסח שאומרים בתקון חצות ונאמר לעם **דל השואל**. ובא לציון גואל. בגימטריא תשע"ג.

הערות: לרבים השואלים: מה לנו יהודים פשוטים לעסק בדברים העומדים ברומו של עולם, נשאר אותם לגדולי ישראל הראויים לכך. **התשובה:** גם כשעם ישראל עמד על שפת ים סוף ומשה אהרון והזקנים נביאי ה', גדולי כל הדורות, עמדו שם והתעצבו מה לעשות, זה אומר כך וזה אומר כך כמובא במדרש. היה אברך צעיר שקפץ לים על דעת עצמו, ועליו אמרו חז"ל **"הים ראה וינס"**, מה ראה?

נחשון בן עמינדב שקפץ תחלה לתוך הים.

ונביא חלק ממכתב שכתב הרה"ג ר' אלחנן וסרמן ה"ד (קובץ מאמרים ואגרות ח"א עמוד שכט) **צריך לפרסם גלוי לכל כי הננו עכשיו בתקופת עקבתא דמשיחא, דבר זה ברור כשמש. ואודיעו אשר עלה בדעתי זה ימים רבים כי ראוי מאד לאסוף מכתבי הקדש ומדברי רז"ל כל הפתובים והמאמרים מענייני תקופתנו ולבאר את פשטי הדברים וכו', להראות איך שהדברים נתקיימו ומתקיימים לעינינו ממש.**

מאמר זה תכליתו לעורר את הקורא לתשובה ומעשים טובים, וכל אחד יודע במה הוא צריך להתחזק. ובפרט לעורר להתחיל לקבוע עתים לעסק בפנימיות התורה כל אחד לפי ערכו, ולא לדחות אפלו ביום אחד. אין שום עצה לעבר את תהליכי הגאולה ברחמים ובחסדים רק על ידי למוד העניינים האלו, כמפורש בדברי הזהר פרשת נשא, ובגין דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר **יפקון ביה מגלותא ברחמי**. לא מזכר בחז"ל שאם כל עם ישראל עושים תשובה, הגאולה תבא ברחמים, מזכר שתשובה מביאה את הגאולה, אבל לא מזכר אם בדין או ברחמים. מאידך לגבי העצה של למוד פנימיות התורה מזכר שזה מביא את הגאולה **ברחמים**. ומה שמצינו בגמרא (שבת ק"ח.) **כל המקיים שלש סעודות בשבת, ניצול מחבלו של משיח וממלחמת גוג ומגוג**. ועוד כהנה וכהנה, כל זה לאדם שרוצה להציל את עצמו באופן פרטי. וכמו שהשיבות הקדושות ניצלו בתקופת השואה שגלו לשנחאי. אבל עצה להמתיק את כללות הגאולה שתבא ברחמים, ולהציל אחרים, על זה מצינו בחז"ל רק את העצה של לימוד פנימיות התורה. כמו כן מי שיפגס לפנימיות לאחר גלוי המשיח בימים שנגאמר עליהם **"אין לי בהם חפץ"**, אינו דומה כלל למי שנגכנס ללמוד הפנימיות בזמן הגלות.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.

או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה [סוד חיי האישיות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון השבועי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.